

Moeder Neeltje.

daden van den Bur-
gondischen hertog,
die later heel Frank-
rijk in vuur en vlam
zou zetten, zijn
makers, zeg ik,
noemden hem nooit
anders dan Jan zon-
der Vrees. Dien
naam droeg onze
held met evenveel
recht als de zoon
van Filips den Stou-
te, want hij vreesde
mensch noch dier,
hel noch duivel!

Zijn grootmoe-
der, een fiksch oud-
je, hield er een
kleinen vischwinkel
op na, waar als uit-
hangbord, heel het
jaar door, een schol

boven de deur hing, zoodanig uitgedroogd, dat nat noch droogte, warmte noch koude er geen vat meer op hadden. Moeder Neeltje had de klandisie van heel de buurt en won alzoo de noodige oordjes om de huur van hun klein huisje te kunnen betalen en nog genoeg over te houden om in hun beider geringe behoeften te voorzien.

Jan hield veel van zijn Grootje; ook was zij de eenige persoon, die den wilden knaap enigszins in bedwang kon houden. Wanneer het gebeurde, en zeldzaam was het niet, dat hij en zijn makers door hunne brutale guitenstreken heel de buurt in rep en roer hadden gezet, dan kwam Moeder Neeltje hijgend en kijkend aangetrippeld, en recht op den deugniet af. Deze, zonder zich tegen de bestraffing te verzetten of de plaat te poetsen, liet zich gedwee bij het oor grijpen en bukte zich dan zelfs, opdat de oude vrouw den arm niet te hoog zou moeten rekken. Zoo keerden zij naar huis, en meer dan eens was

JAN ZONDER VREES

door C. DE KINDER

uitgave van L. OPDEBEEK Antwerpen

De Wonderlijke lotgevallen

VAN

JAN ZONDER VREES

EEN XVe EEUWSCHE VERTELLING

PENTEEKENINGEN VAN EMIEL WALRAVENS